

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਇਕਿਆਸੀ

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੂਮਿਕਾ: ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ

Jeff Pippenger

2024-04-11

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਪੰਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਦੀਆਂ ਸਭ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀਆਂ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹਨ। ਜੇ ਭਾਗ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਤ ਇਕਤਾਲੀ ਦੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਆਇਤ ਚਾਲੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਉਹ ਭਾਗ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ ਦੇ ਟਰੰਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਆਖਰੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ, ਉਹ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋ ਕੇ ਅੱਠਵਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਧਨਾਢ੍ਰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 2015 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਆਇਤ ਦਸ 1989 ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਇਤਾਂ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ 2014 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਤੇਰਵੀਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਵੀਂ ਆਯਤਾਂ ਤੱਕ, ਚਾਲੀਵੀਂ ਆਯਤ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਜੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਯੂਕਰੇਨੀ ਯੁੱਧ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਗਲੋਬਲਿਸਟਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਹਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤ੍ਰਿਪੱਖੀ ਸੰਘ ਦੀ ਅਨੁਕ੍ਰਮਿਕ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਰਿੰਦਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੁਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਜ਼ੇਬਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਹ ਵੈਸ਼ਿਆ ਹੈ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਝੂਠਾ ਨਬੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਅਹਾਬ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਜਗਰ ਦੇ ਦਸ-ਗੁਣਾ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ। 200 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੂਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਸ਼ਵਵਾਦ ਅਤੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਹਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 167 ਈ.ਪੂ. ਦੇ ਵਿਦਰੋਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 164 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਹਨੋਕਾਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੰਦਰ ਦੀ ਮੁੜ-ਸਮਰਪਣਾ ਹੋਈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 161 ਈ.ਪੂ. ਤੋਂ 158 ਈ.ਪੂ. ਤੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਦੀ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ "league" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਤੇਰਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਰਿਆਹ ਸਮਿਥ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਫ਼ੀਆ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਪਟੋਲੇਮੀ "ਅਤਿ-ਭੋਗ ਅਤੇ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਪਟੋਲੇਮੀ ਐਪੀਫੇਨੀਸ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਬਾਲਕ ਸੀ, ਰਾਜਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਿਆ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਐਂਟੀਓਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆਕਾਰਿਤਾ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਭਿਆਨ ਲਈ ਵੇਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਐਪੀਫੇਨੀਸ ਮਿਸਰ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਆਇਆ।" ਜਦੋਂ ਪੁਤਿਨ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਟਰੰਪ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਬਾ" ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਟਰੰਪ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੁਰਵਰੂਪ 1798 ਦੇ Alien and Sedition Acts ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ "habeas corpus" ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਲੰਬਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ Republican ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪੁਰਵਰੂਪ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ Grant ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ Ku Klux Klan ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ F. D. Roosevelt ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਪਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ George Bush ਦੇ Patriot Act ਵਿੱਚ ਵੀ।

ਉਹ, ਜਿਵੇਂ ਸਿਲਿਊਕਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੂੰ ਦਬਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਗਾਹਾਂ ਮਿਸਰ ਦੇ "ਬਾਲਕ-ਰਾਜੇ" ਵੱਲ ਮੋੜੇਗਾ। ਇਹ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਮੈਕਡੋਨ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਨਾਲ ਇਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਏਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਿਥ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਕਡੋਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਫਿਲਿਪ, ਅੰਤਿਓਕਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਧਿ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਟੋਲਮੀ ਦੇ ਰਾਜਖੇਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਲੈਣ, ਅਤੇ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੇ ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸਨ। ਇੱਥੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਐਸੀ ਉਠਾਣ ਸੀ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਚੁਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਹੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਅਭਿਪ੍ਰਾਯ ਕੀਤਾ ਸੀ।"

ਟਰੰਪ ਰੂਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਪੁਤਿਨ ਦੇ ਪਤਨ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਜ਼ਟਿਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਾਟੋ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ) ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਅਤੇ ਸਮਿਥ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।" ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੂਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਨਾਟੋ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸਮਿਥ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਉਧਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, "ਰੋਮ ਬੋਲਿਆ; ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਮਕਦੂਨੀਆ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਿਆ। ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੱਖਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਐਂਟੀਓਕਸ ਅਤੇ ਫਿਲਿਪ ਵੱਲੋਂ ਰਚੇ ਗਏ ਨਾਸ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਈਸਾ ਪੂਰਵ 200 ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੋਮੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਦਖਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।"

ਤਦ ਰੋਮ, ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ, ਆਪਣੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਭਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੇਵਲ ਦੋ ਆਇਤਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਰਾਜੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਗਿਆਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ। ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਾਪਰੀ। ਈਸਾ ਪੂਰਵ 200ਵਾਂ ਸਾਲ ਸੂਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਰੂਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਰਸਪਰ ਲਾਭ ਲਈ ਵੰਡਣ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੇਸ਼ਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਪੇਨੀਅਮ ਦੀ "ਲੜਾਈ" ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਤੇਤੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਮੋਦੀਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਹਨੁਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਮੁੜ ਸਮਰਪਣਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਵਧੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਰੋਮ ਨਾਲ ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅੰਤਿਮ ਚਾਲਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਪਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਠਤਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2014 ਵਿੱਚ ਪਦਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਲੜਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ 2015 ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਟਰੰਪ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਗਲੋਬਲਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਟਰੰਪ ਉਸ ਗ੍ਰਹਿ-ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ (NATO—Philip of Macedon) ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਠਜੋੜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਰੋਮ ਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਪ੍ਰਯਾਸਿਤ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰਵੋਚਤਾ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਨਿਯੁਮ ਪਦ ਤੇਰੁਵੇਂ ਦਾ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੰਤਿਮ ਤੇਜ਼ ਗਤੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਦ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪਾਨਿਯੁਮ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ, ਉਹ ਪਾਨਿਯੁਮ ਦੀ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੁਮ ਦੇ ਕਈ ਨਾਮ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਨਿਯੁਮ ਦਾ ਨਾਮ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਸੀ।

“ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਉਹ ਗਲੀਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਚੇਲੇ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿਰਯੰਤਰਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਹੋਰ ਨੇੜਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਉਹ ਰੂਪ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਏ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ।”

“ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁੱਖ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਉਪਰੰਤ, ਉਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਲਈ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਕੌਣ ਹਾਂ?’”

“ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਚਰਜ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਦੇਖੀਆਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਭੀੜਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਤਸੈਦਾ ਵਿੱਚ ਭੇਜਨ ਕਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਬਹੁਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਬੀ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਸੀ।”

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੁਣ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਆਪ ਹੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ: ‘ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?’ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ‘ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।’”

“ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਇਹ ਆਸ ਰੱਖੀ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾਉਦ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਐਸਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ। ਪਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਠਾ ਤੋਂ ਨਾ ਮੁੜੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡੋਲਮੇਲ ਚਾਲ ਨੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਨੁਯਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਨਾਸ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ‘ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।’ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜਸੀ ਆਦਰ-ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਤਾਜ ਧਰਿਆ ਜਾਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਹੀਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ

ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।”

“ਪਤਰਸ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਆਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਚੇਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ। ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਲਝਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਰੱਬੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਯਿਸੂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਕਿਰਣਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਥਾਪਿ ਅਕਸਰ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਸਨ ਜੋ ਛਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਟਟੇਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸੇ ਦਿਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਸਥਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਪਰਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ‘ਦੇਖੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ’ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ‘ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਵਸਤਾਂ’ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। 2 Corinthians 4:18. ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਆਵਰਨ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।”

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਪੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮਓਨ ਬਰ-ਯੋਨਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ।”

“ਜਿਹੜਾ ਸੱਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪ ਹੀ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਰਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਸਿਆਣਪ ਜਾਂ ਭਲਿਆਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਦਿਵਯ ਗਿਆਨ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ। ‘ਇਹ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ ਇਹ ਪਾਤਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਕੀ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?’ ਅਯੂਬ 11:8. ਕੇਵਲ ਦੱਤਕਪਣ ਦਾ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ‘ਨਾ ਅੱਖ ਨੇ ਵੇਖੀਆਂ, ਨਾ ਕੰਨ ਨੇ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਸਭ ਕੁਝ, ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੋਜਦਾ ਹੈ।’ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 2:9, 10. ‘ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਭੇਦ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ;’ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ’ ਸੀ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 25:14; ਯੂਹੰਨਾ 6:45. ਆਹ, ਨਿਸ਼ਚਯ ਹੀ, ‘ਪੰਨ ਹੈਂ ਤੂੰ, ਸ਼ਿਮਓਨ ਬਰ-ਯੋਨਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।”

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ।’ ‘ਪਤਰਸ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਹੈ,—ਲੁੱਡਕਦਾ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ। ਪਤਰਸ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਰਾਪਾਂ ਅਤੇ ਸਹੁਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਕਲੀਸੀਆ ਉਸ ਇਕ ਦੇ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।”

“ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਭਜਨਕਾਰ ਨੇ ‘ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੱਟਾਨ’ ਬਾਰੇ ਗਾਇਆ ਸੀ। ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ‘ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਨੀਂਹ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਥਰ, ਪਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਥਰ, ਅਨਮੇਲ ਕੋਨੇ ਦਾ ਪੱਥਰ, ਪੱਕੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।’ ਵਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 32:4; ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 62:7; ਯਸਾਯਾਹ 28:16। ਪਤਰਸ ਆਪ ਹੀ, ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਧੀਨ ਲਿਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਿਆ ਹੈ: ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਪੱਥਰ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲ ਚੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਨਮੇਲ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜੀਉਂਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।’ 1 ਪਤਰਸ 2:3–5, R. V.”

“ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੀਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਜੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ।’ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:11. ਇਸ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਵਰਗੀ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਨਰਕ ਦੀ ਅਦਿਸ਼ਟ ਫੌਜ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਜੀਵਤ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਚਟਾਨ ਆਪ ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਹੈ,—ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦੇਹ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਲਈ ਟੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੀਹ ਉੱਤੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।”

“ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹੇ, ਤਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਕਿੰਨੀ ਨਿਰਬਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ! ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੈਂਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ; ਤਦਾਪਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਬਣੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਉਲਟੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ।

“ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀਆਂ ਬਾਢਾਂ ਅਤੇ ਅੰਧੀਆਂ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰਦੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਹੈ।

“ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਆਦਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ’ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਉਸੇ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਰੰਧ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸੁਰੰਧ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਦਾਇਤਵ ਹੈ ਜੋ ਅਨੰਤਕਾਲੀਨ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

“ਉੱਧਾਰਕ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕੇਵਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਕਹੇ ਗਏ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਹੀ ਕਲੀਸੀਆ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਅਰਥ ਦੇ ਮੂਲ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਗੱਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਨ। ਜੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਝਗੜਦੇ ਨਾ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੱਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਚੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਉਸ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ।”

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘ਤੁਸੀਂ ਰੱਬੀ ਨਾ ਕਹਾਓ;’ ‘ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕ ਕਹਾਓ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ।’ ਮੱਤੀ 23:8, 10।”

“‘ਹਰ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿਰ ਮਸੀਹ ਹੈ।’ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ‘ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਸਭਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਸਿਰ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੇਹ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਪੂਰਣਤਾ ਜੋ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਭਰਦਾ ਹੈ।’ 1 Corinthians 11:3; Ephesians 1:22, 23. ਕਲੀਸੀਆ ਆਪਣੀ ਨੇਹ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਜੋਂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ, ਨਾ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਦੇ ਪਦ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੱਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਕਿ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਨ। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਰਾ ਹੋ।’ ਸਭ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਿਤ ਜੀਵ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜੀਵੰਤ ਹਾਜ਼ਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਭ ਤੋਂ

ਨਿਰਬਲ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਬਲਵਾਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਰਥਾ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਾ ਬਣਾਉਣ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਬਲ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੇ। 'ਸ਼ਾਪਿਤ ਹੈ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।' ਪ੍ਰਭੂ 'ਚੱਟਾਨ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਨ ਹੈ।' 'ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।' Jeremiah 17:5; Deuteronomy 32:4; Psalm 2:12."

"ਪਤਰਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੇਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਇਹ ਆਗਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਮਸੀਹਾ ਬਾਰੇ ਇੰਨੀ ਗਲਤ ਧਾਰਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਰਵਜਨਿਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਨਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।"

"ਚੇਲੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਇਹੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲੌਕਿਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਨਸੂਬੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾਇਆ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਲਈ ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ; ਉਹ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਕਿ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਰੱਬੀਆਂ ਦੀ ਘਿਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਜਿੱਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਿ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕੌਮ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਵਾਂਗ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,—ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਆਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅੱਗੇ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਉਹ ਦੁੱਖੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।" The Desire of Ages, 411-415.

ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਸੈਲਹਵੀਂ ਆਇਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ "ਭੂਚਾਲ" ਦੀ ਘੜੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਜਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਰਗ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਰਗ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀਆਂ ਤੇਰਹਵੀਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰਹਵੀਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾ ਕੇਵਲ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ "ਸੰਦੇਸ਼" ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਤੇਲ" ਹੈ, ਜੋ ਬੁੱਧਿਮਾਨਾਂ ਕੋਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਲੇਖ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਹ ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਲਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਸੱਚ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਨਰਕੀ ਛਾਂਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨੰਤਕਾਲਕ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਖਰਯਾਹ, ਅਧਿਆਇ 3 ਅਤੇ 4, ਅਤੇ 4:12-14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: 'ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਜ਼ੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋ ਟਾਹਣੀਆਂ ਕੀ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ ਉਡੇਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ? ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹਨ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਉਹ ਦੋ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।'"

“ਪ੍ਰਭੂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਘਾਟ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ, ਸਾਡੀ ਸੰਸਾਰਿਕਤਾ, ਸਾਡੀਆਂ ਹਲਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਸਾਡਾ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਛਾਵਾਂ ਘਿਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਬਚਨ ਜਾਂ ਚਰਿਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਰਬਥਾ ਮਨੋਹਰ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥਤਾ ਵੱਲ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਅਲਪਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੇਵਲ ਛਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ। ਦੂਤ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਛੁਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

“ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਰਹੀਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੁਸਤ, ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਮੁਰਦਾ ਰਹੀਏ? ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਉਣ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹ ਤੰਗ ਹੈ ਅਤੇ ਫਾਟਕ ਸੰਕੜਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੰਕੜੇ ਫਾਟਕ ਰਾਹੀਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਸੀਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

“ਸਾਰੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਣਹਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦਾ ਤੇਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਚੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਿਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਟਿਮਟਿਮਾਉਣ ਅਤੇ ਬੁੱਝ ਨਾ ਜਾਣ। ਜੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਡੇਲਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦੀਆਂ।”

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁਨਹਿਰੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਜਾਓ,’ ਤਦੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਾਏਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਵਾਂਗ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, ‘ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾ,’ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੁਨਹਿਰੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੁਨਹਿਰਾ ਤੇਲ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ‘ਨਾਹ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਨਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।’ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਤਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।” Review and Herald, July 20, 1897.